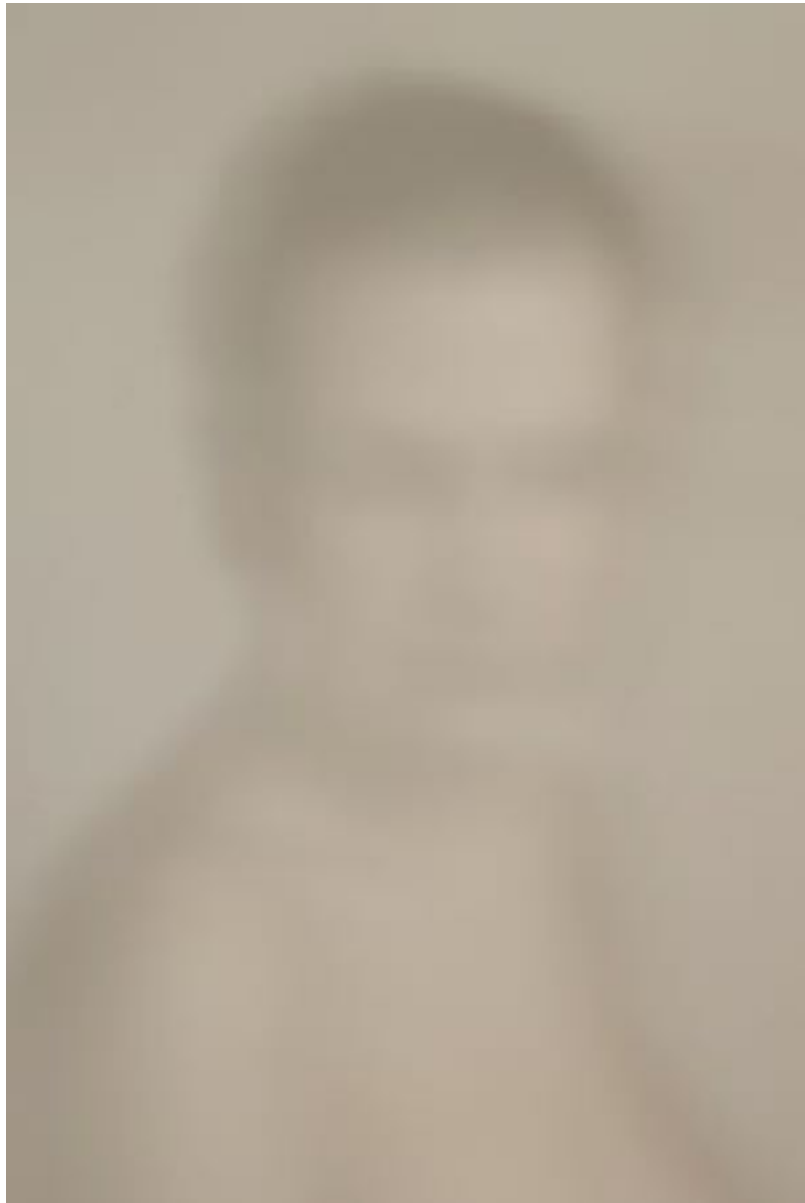

Adriana

Adriana: »Sexarbejde er min kvindekamp«

At sælge sex er et spørgsmål om at sætte grænser - både over for kunder og velmenende feminister, fortæller en sexarbejder.

Adriana har solgt sex i fire år ved siden af sit studie. Med pengene finansierer hun sin forestilling om det gode liv: hun rejser, bor alene i sin egen lejlighed centralt i byen og inviterer venner ud at spise.

Men når den 32-årige kvinde til forår kan kalde sig cand.scient.soc., vil hun sige farvel til bordellet.

»Jeg kan lige så godt sige det med det samme: jeg tror ikke på den lykkelige luder. Selvfølgelig er der problemer i branchen - ligesom i alle andre erhverv. Der er nogle kvinder her i huset, der glorificerer jobbet. For mig er det bare et arbejde - et arbejde, hvor jeg får temmelig meget dårlig sex. Men jeg har truffet et aktivt valg, og jeg sørger for mig selv, så lad mig om, hvad jeg vil - og lad være med at kalde mig for luder«.

»Jeg er sexarbejder: jeg sælger visse former for samlejer, og det er mit arbejde, ikke min identitet. Jeg har også arbejdet som tolk, som handicaphjælper og i Netto, og om nogle måneder bliver jeg kandidat i sociologi«.

»Som akademiker er jeg tvunget til at holde mit arbejde hemmeligt, hvis jeg ikke vil smadre min karriere. Det er det hårdeste. Dét, og samfundets fordømmelse. Enten er jeg et offer eller en spermbeholder. Jeg bliver simpelthen så hidsig! Der er ingen, der skal snakke på mine vegne, når de omtaler mig på den måde«.

»Folk dømmes mig, fordi jeg tager 600 kroner for et knald. Hvad med de piger, der står på diskoteker fredag og lørdag, får seks drinks til 100 kr. stykket og går hjem og knalder med ham? Hvad er forskellen? Jeg er ikke beruset, og jeg sørger for, det er med kondom«.

Havde selv fordomme om branchen

»Jeg kan godt forstå, at man har fordomme. Det har jo altid været et stigmatiseret job, og vi er vokset op med, at det er moralsk forkert. Sådan havde jeg det selv i starten. Det var kun dumme piger, og kunderne var alle sammen lastbilchauffører, lalalala. Nu skulle jeg bevise, at der faktisk fandtes intelligente ludere«.

»Mine egne fordomme blev manet i jorden, fuldstændig. Sådan tror jeg, det vil være for de fleste. De fleste, der dømmes os, har bare aldrig talt med en sexarbejder - især ikke med os, der selv har valgt det. De har aldrig været på et bordel for at se, hvordan det er i virkeligheden. Så ville de opdage, at vi ikke per definition lider under vores job, og at vi rummer så meget mere end dét arbejde«.

»For at gøre én ting klart: handlede piger, der er tvunget til det - det sidestiller jeg med voldtægt. Det er forfærdeligt. Men jeg har aldrig oplevet et overgreb, og der er ingen, der kan bestemme over min krop. Mændene køber visse ydelser, og vi laver en aftale om, hvad der skal foregå«.

»Det er ikke synd for mig. Hvis jeg arbejder som kassedame i Netto, kan det godt være, at jeg ikke skal give et blowjob - man ved jo aldrig, hvad der sker til julefrokoster - men jeg udlejer sgu da min krop alligevel. Måske tager min chef mig på røven, eller jeg får en diskusprolaps, fordi jeg skal løfte en herretung kasse. Er det ikke ligeså skadeligt?«.

Når jeg får en kæreste igen, skal jeg nok prøve at sørge for, at han ikke kan brokke sig over vores sexliv.

Adriana

Køber ingen Pradatasker

»Da jeg var yngre, gik jeg og ventede på min prins på den hvide hest. Jeg blev altid meget forelsket i fyre, og sex og kærlighed hang sammen. Jeg ved virkelig ikke, hvorfor jeg pludselig begyndte at se sex som noget, man kan tjene penge på. Min mor har altid forsøgt at tvinge mig til at være den pæne pige, men jeg er en rebel - måske er det derfor. I dag fortryder jeg, at jeg begyndte at sælge sex som 20-årig. I den alder kender man slet ikke sig selv og sin seksualitet godt nok - men jeg var ung, dum og gik for meget i byen«.

»Dengang var jeg kun i branchen i tre måneder. Mange år senere besluttede jeg så at give det en chance til. Jeg var lige blevet skilt, og økonomien pressede på: jeg sad med en toværelses og var gået fra fuldtidsjob til SU. Jeg traf et klart valg: det her skal være et middel til at nå målet, det skal ikke være målet i sig selv. Jeg ville koncentrere mig om at læse i stedet for at knokle 15-20 timer hver uge som mine veninder fra uni. De er altid trætte og mangler penge alligevel«.

»Jeg sælger sex for at få tingene til at hænge sammen. Når jeg er færdiguddannet, har et godt arbejde, mand og børn, så gider jeg sgu ikke det her mere. Derfor skal jeg heller ikke begynde at have luksusvaner, så vil jeg aldrig kunne forlade branchen. Tro mig, jeg tjener slet ikke det samme som nogle af de andre piger, og jeg indretter mit forbrug efter det. Jeg har ingen Pradatasker - men jeg inviterer veninder ud at spise«.

Undertrykte mænd

»Generelt er kunderne søde - den ganske almindelige hr. Danmark. Mange af mændene tror, at deres seksuelle behov er unormale. For tre uger siden havde jeg en ung mand, som aldrig måtte tage sin kæreste doggy style, fordi hun syntes, det var perverst. Dem er der en del af. Der er også mange, der ikke må få blowjobs - og dem, der spørger, om de må slikke mig, for det må de ikke derhjemme«.

»Mange kvinder har åbenbart et akavet forhold til oralsex, og så overfører de deres egen seksuelle undertrykkelse på ham. De klipper bollerne af deres mænd. Når jeg får en kæreste igen, skal jeg nok prøve at sørge for, at han ikke kan brokke sig over vores sexliv«.

»Min ekskæreste var mig utro, og det var en hård omgang. Når alt kommer til alt, synes jeg, at det er bedre at gå til en pige end at indlede en affære, hvor der er følelser involveret. Her er det bare business, en økonomisk overførsel fra den ene til den anden«.

»Dermed ikke sagt, at manden kan få alt, han vil have, bare fordi han har pengene. Når jeg går ind til en kunde, bestemmer jeg. De ubehagelige typer vælger jeg fra på forhånd. Så siger jeg bare: 'beklager, men jeg synes ikke, der er kemi mellem os, derfor kan jeg desværre ikke give dig den oplevelse, du gerne vil have', og så følger telefondamen ham ud«.

Klare grænser er altafgørende

»Det handler om at sætte grænser. De piger, der ikke formår det, tager skade. Hvis du egentlig ikke tilbyder analsex, men går med til det, fordi han vil betale det tredobbelte - så får du det skidt med det bagefter. Godt nok har du selv sagt ja, men det kan stadig gå hen og føles som voldtægt«.

»Da jeg var yngre, fik jeg ikke altid sagt fra. Så var alle mænd den aften bare idioter - men det er de jo ikke. I dag går jeg ikke længere på kompromis med mig selv. Jeg havde én forleden: 'Jeg skal lige se din røv, kan du ikke dreje rundt?' Så sagde jeg: 'Jeg tror, du skal gå til en optiker. Hvorfor? Fordi du åbenbart tror, at jeg er en grillkylling'«. Jeg prøver at tage det med humor«.

Politiet vil gå efter skærpede straffe mod unge efter voldelig demonstration 1 time siden

»Jeg kan sagtens glæde mig til at komme på arbejde. Vi har det tit helt vildt sjovt sammen, og jeg bliver glad for at se mine stamkunder. Nogle af de andre kvinder fra huset er blevet

mine venner, og hvis jeg nogensinde skal giftes igen, skal Bozz og min yndlingstelefondame med til mit bryllup«.

»Det her er en epoke i mit liv, og det har været en hyggelig tid - men den slutter, når jeg får et job. Jeg vil gerne skrive en ph.d. om prostitution. Det er min kvindekamp - at sørge for, at vi kvinder bliver respekteret, uanset hvordan vi dyrker sex«.